

BÄCKBYSKOLAN våren 2010

gruppen svensk-engelska

Utsmyckning med konstnär Unna Katz

Ett språk i bild

Gruppen svensk-engelska under ledning av läraren Stefan Andersson i samarbete med konstnär Unna Katz ska måla fyra målningar 140 cm x140 cm på duk med akrylfärg.

Målningarna ska pryda matsalen som en konstnärlig utsmyckning. Den utvalda gruppen lämpar sig bra för uppgiften, det är viktigt pedagogiskt att lyfta fram, förstärka och synliggöra dem för hela skolan.

Uppgift

Att möta sitt personliga bildspråk utan hinder av förutfattade meningar om sig själv. Med akrylfärg, breda penslar och A3-papper övar gruppen att släppa sin kontroll och måla utan att veta vad det ska bli. Utan att planera bara blanda en färg som man har lust med. Kanske förtydliga en figur som dyker upp i bilden eller bara låta former och färger skapa en nonfigurativ bild.

Med grundfärgerna vit, gul, röd och blå kan alla färger blandas fram. På köpet tränas alltså färglära.

När tiden är mogen målar fem elever tillsammans på den stora målningen. Varje grupp återkommer vid tre tillfällen och färdigställer bilden.

Pedagogiskt mål

Få tillåtelse att fritt uttrycka sitt personliga formspråk bortanför sociala avgränsande mönster och uppfattningar om bra eller dåligt. Kroppen och själens språk helt utan styrning.

Hela processen leds med högsta respekt för att varje människa har ett helt unikt färg- och formspråk .

Detta är grunden för att bygga självrespekt, respekt för människan och respekt för konsten.

Slutsats

Eleverna insåg vikten av att få lov att åter och åter igen måla vidare på bilden. Att lära känna processen och om och om igen lyfta sig ur kaos till ordning, ger det största av lugn och tillit. Syftet uppnåddes helt och hållet enligt min mening. Resultatet talar sitt eget tydliga språk och respekten breder ut sig i efterskott.

Tack Bäckbyskolan. Än en gång har jag fått uppleva att kaos ej är en låst position utan en källa till enorma resurser.

Lärarkommentar

Konstnär Unna Katz har varit i mina grupper vid ett antal tillfällen under året och tillsammans med eleverna skapat bestående verk i form av färgsprakande tavlor som nu hänger i skolans matsal.

Mötet mellan Vångstakonstnärens vilda ursprungskonst och förortsungarnas betongföreställningar har varit explosivt och livgivande. I ögonblick har själva livet ställts på sin spets, i andra ögonblick har människans grundharmoni framskyttat i mötet mellan genomtänkt skapande och ungdomarnas inneboende aggressioner. Jag ser det som självklart att bidra till att dessa typer av samarbete mellan modiga konstnärer och skämda (och modiga) elever fortsätter.

Tack Unna !